

Trojanský kůň.

Humoristická črta z vojny. Napsal Fr. Vever.

Bělouš setníka Ljuby Panice sloužil v pluku již na osmnáctý rok věrně a poctivě.

Když, na začátku své vojenské životní dráhy, býval prý to kůň plný temperamentu, s jasně lesklou srstí, jejíž bělost příznivě rušila jedinou černá skvrna uprostřed čela, dodávající jeho výrazné hlavě vzhledu jakési vzdorné a povznešené vážnosti. Jeho dlouhé, štíhlé tělo, ladné zakrouhlené, se hřbetem poněkud prohnutým, na vysokých štíhlých nohách, dávalo tušiti jeho dobré vlastnosti v běhu a skoku.

Jedním slovem: Paniceův bělouš býval kdysi kůň — figurant, jenž byl ozdobou pluku a pýchou svého pána.

Tuto radost jeho majitele kalily ovšem často právo běloušovy výborné koňské vlastnosti, jež s jezdeckým uměním jeho jezdce nebyly v náležitém poměru. Panice, jako většina pěších kapitánů, byl jen průměrným jezdcem, a koupil-li přece vysokého, bujněho bělouše, rozhodla o koupi jeho směšně nízká cena pouhých šedesáti zlatých, za níž získal zvíře na dražbě vyřazených koní místního pluku dělostřeleckého, pro jehož těžkou službu se lehky během nehodil.

Největší potíže působilo malé mu, zavalitému Paniceovi vsedání. Se svým krátkým, tlustým nohama nemohl dosáhnouti třeme ne a neohéšel se tudíž při vsedání bez tambora své setniny, jenž na evičáři neb v terainu v nedostatků přikopů, kamení, hromad hlíny a jiných přirozených pomůcek, jimiž bylo možno výšku třeme zmenšiti, podstavoval svému veliteli buben pod nohy, aby se mohl vyvinouti do svého povznešeného sedadla.

Jednou v sedle, měl Panice již vyhráno. Tíhou jeho dobře krmeného těla záhy ubylo běloušovi temperamentu a po několika pokusech, otřásti rovnováhu svého jezdce, umírnil se kůň a kráčel pružně před setninou, pohazuje bujně hlavou a štíhlou šíjí.

To bylo kdysi, kdy také jeho jezdce byl ještě bujnější, kdy jeho vlasy a kůry byly ještě temné jako běloušova skvrna na čele a jeho tělo, byt i krátké, přece ještě pružné a vytrvalé. Však léta šla a zůstávala značné stopy na jezdecké i koni. Čím více jezdce přibývalo na váze tím více koni ubývalo sil a zatím, co kůň a vlasy jezdceovy bělaly, srst běloušova jakoby temněla. Jejich těla postupem času se měnila: jezdceovo tloustlo, ořovo hubenělo; o- běma ubývalo pružnosti, bujnosti a temperamentu.

Po patnáctileté službě bělouš jakoby se protáhl do délky a do výšky. Hranatá hlava s hlubokými dolky nad očima a s prohledivou skvrnou na čele, zdála se štítlí zhubenou šíjí, jež klesala dolů, k proláklé hrudi; ostrý hřbet se ještě více prohнул a boky vyvstaly. Bělouš již neposkakoval, ale kráčel mrzutě a líně mezi setninami a hlavou pohodil jen tehdy, když jej jeho jezdce tisknutím svých tlustých lýtek nutil, aby se dal v klus.

Vsedání stalo se setníkovi ještě obtížnějším: tambor musil vyhledávati stále vyšší hromádky hlíny neb štěrku a třásl se strachem o svůj buben, jenž vždy podezřele praskal, musil-li sloužiti těžkému veliteli setniny za podnožku. Bělouš ani jezdce nebyli již "figuranty" a již dávno nesloužili pluku k ozdobě.

Mladší důstojnická generace pluku, která nepamatovala dřívější dobu slávy běloušovy, měla pro někdejšího figuranta jen pohrdání a výsměch a přezdíla jej: "Trojanský kůň." Přezdívala tato se v pluku brzy ujala a za ne-

dlouho byl "Trojanský kůň" známější v armádním sboru než jeho starověký dřevěný jmenovec. Popularita jeho koně neposloužila valně jezdecké. Setník Ljuba Panice, jenž doposud sloužil bezzávadně nejsa kárán ani chválen, uspokojuje své představené tím, že jeho setnina nebyla lepší ani horší ostatních, od chvíle, kdy pověst o trojanském koni začala se šířiti, těšil se zvýšené pozornosti všech nižších i vyšších představených.

Panice, jenž měl rád klid a nebyl etičálostivý, tato pozornost mnoho netěšila. Pozornost představených je jako dvojsečný meč, všímá si dobrého i špatného a poněvadž oko představeného je na dobré zvyklejší, přehlíží je a utkví na špatném. A něco špatného se i na té nejlepší setnině vždycky najde.

Tak bylo teď také u Paniceovy setniny. Zdálo se, jakoby s bujností a krásou oře, ubývalo také setnině pružnosti a říznosti při evičení. Dříve, dokud ji vedl setník na koni-figurantu, šlo všechno hladce: představení nenalézali na ní chyb a propouštěli ji při předhlídkách, kývajíc spokojeně hlavami.

Teď, sotva se objevil trojanský kůň před frontou, představení začali hlavy vrtěti, obrácené k sobě táznivě, šeptali a s jakýmsi úžasem sledovali pohyby setniny i koně. A pokudž nalezli něco, co se jim na setnině nelíbilo. A nebylo tak pouze při samostatném vystoupení setniny. Paniceova setnina těšila se pozornosti představených i tehdy, když evičila společně v prapore a v pluku, jakoby trojanský kůň, pokudž bývával před ní, sváděl všechny pohledy jen na ni. Paniceova šestá setnina jako by se byla rázem změnila, jako by se líbila nápadným zevnějškem od ostatních oddílů. Stala se jakýmsi terčem pohledů představených, před níž jí neskrýl les ani křoví a zdálo se, že jí vypátraly mezi sty jinými setninami.

"Šestá setnina, špatně! Šestá setnina zpět! Šestá setnina, ne před!" ozývalo se evičištěm neb krajčinou, v níž odehrávalo se evičení. — Šestá setnina byla stále v ústech představených, a kdekoliv v bitevní řadě neb v paráděním řídce se objevila chyba, přičítána ihned šesté setnině: stačilo jen, aby se na blízku eosí zaběhala.

Paniceův praporeční velitel již ztrácel trpělivost. "Prosím tě, Panice, co jsi to zase vyvedl," zlobil se po každém evičení. — "Stále jenom ty a pořád jen ty. Máš toho už dost, poslouchati jen stále výtky k vůli šesté setnině. A všechno to způsobil tvůj trojanský kůň, který již dávno patří ke koňskému řezníku a ne do fronty mého batalionu."

"Pardon, pane majore, trojanský kůň... můj bělouš?" protestoval Panice uraženě svému blahovůli veliteli, překvapen podivným vysvětlením nesnázi, stihající jej a jeho setninu v poslední době.

"Ano, tvůj bělouš," řekl major již klidněji. "Radim ti upřímně: prodej ho a kup si fádového koně, nebo odjedeš na svém trojanském valachovi do pensie — a já s tebou."

Setník Panice přemýšlel nějakou dobu o majorově výstraze, prohlížel si svého bělouše dva dni kritickým pohledem a pak mávl rukou. Přítelna jeho nesnáze ve službě, udaná majorem, zdála se mu tak směšnou, že o ní nechtěl ani dále uvažovati.

"Major dostal nos a vztelak se pak na mne," myslil si a jezdit dále na trojanském koni v čele své, smůlou pronásledované setniny.

Pozornosti, věnované představenými šesté setnině, neubývala. Naobědla doba plukovních a brigádních evičení a pluk vytáhl z ústa do letního tábora. Evičení se protahovala, byla stále namáhavější a budila velký zájem generálů, kteří, aby také něco dělali, stříhali se v inspekci pluku.

Šestá setnina, kdyby se byla i rozkrájela, nenabízela usnadnění u těchto představených. Důstojníci křeh, musilce reptali a její velitel po zakončení evičení dohlížel si dále na svého bělouš pro stále ostříhání nosy, udělované mu generály při kritice před shromá-

děnými setníky a štábními důstojníky.

Trojanský kůň, jenž prozrazoval setninu seděl-li na něm její velitel, neb byl-li v dalším průběhu evičení veden za ní trpělivým tamborem, stal se postrachem mužstva, důstojníků a celého pluku.

Po posledním plukovním evičení svolal její velitel trubky velitele setniny a praporů ke kritické parádě. Stranou od bitevní čáry na mírném vršku stál plukovník s brigádníkem, očekávaje důstojníky.

Setník Panice s tamborem noco měl vyšplhal se do vysokého sedla a rozejel se k nedalekému cíli. Polední slunce prudce pražilo na vypráhlou zem a jezdce i kůň těžce strádali jeho palčivými paprsky. Daleko široko kolem nebylo stínu, a kopec, k němuž směřoval, zdál se Paniceovi jakýmsi ohniskem, kde se soustředily všechny paprsky nemilosrdného slunce.

"Kam se to dnes postavili!" reptal v duchu setník Panice, utíraje si pot, finoucí se mu v potních západ čepice. "Ku předu, bělouš, musíme tento prozkulky kopec vřiti náběhem."

Panice stiskl tuhá lýtka, však bělouš jen mrzutě zavřel hlavou, nepřidávaje do kroku. Jezdec, vřel, že všichni ostatní důstojníci ho předjíždějí, opakoval zoufale pokusy, přiměti koně k rychlejšímu chodu, však trojanský kůň jakoby nerozuměl. Kráčel dál svým dlouhým, hroštiným krokem, stíhaje ústima a šilhaje velikými, s čela jako tykadla vystávajícíma očima po sporých chumáčcích trávy mezi kamením.

"Nedělej mi ostudu, bělouš, nahoru musíme!" řekl Panice zpozorovav, že na kopečkách čekají již jen na něho, a vytáhnou rákosovou hůlku, zastrčenou za holkou jezdecké boty, švihl koně do hubeného boku.

Bělouš rozkýval se konečně předníma nohama do evalu a běže začalými svými končetinami klusem, blížil se ke kopci.

Pod vrškem tekli líně mlčky potok, jež bylo jezdeckým přebroditi. Spatřiv tuto překážku, Panice se zarazil. Se stářím objevily se totiž mnohé nečnosti u bělouše, z nichž zvláště jedna působila hlavně tamborovi časté nepřijemnosti. Bělouš totiž jakmile spatřil vodu, nemohl odolati, aby si do ní nelehl. Vedl-li ho tambor na proeházku, musil se vyčkáti každé louži, neboť trojanský kůň, sotva neřil vlhkost na kopytech, již se chystal ke koupání.

Panice měl tudíž oprávněné obavy, aby běloušovi nenapadlo vykoupati se před tvářmi generála a důstojníků pluku, a pobízel ho úslovně nohama i rákoskou k rychlejšímu běhu.

A trojanský kůň skutečně natáhl krk i nohy a rozeběhl se nevyzkou u něho rychlostí ku předu. Však nebyla to rákoska jezdecká, jež ho přinutila do zapomenutého již evalu. Bělouš neřil vodu a jeho touha po osvěžující lázni, v poledním parnu ještě neodolatelnější než obyčejně, hnal ho ku předu, stále blíže ke kritickému kopci a vodě.

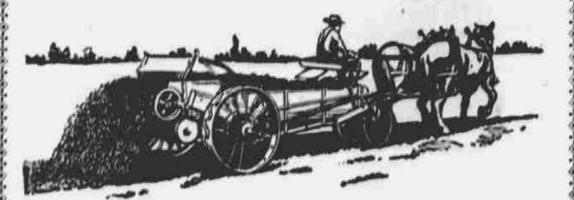
Setník Panice, všecek štašen, že svého starého komoně tak rozechal, těšil se již v duchu s jakým triumfem převalá na kopec a umlíjí posměváčky, kteří o výkonnosti a vytrvalosti jeho bělouše tak urážlivě pochybovali. Však dohře viděl jejich úžasné pohledy, obrácené k němu a pozoroval jejich i generálovo překvapení. Jeho bělouš se nedá již zahanbit, může se měřit v běhu se všemi jejich koňmi, i s těmi nejkrášími.

Ještě několik takových skoků a stane pyšně mezi setníky, zasahuje a...

V tom se Panice zakolísal v sedle. Učtil náhle, jak sedlo pod ním klesá, eosí pod ním hřtko, jež ko v náhle brzdícím stroji, a jezdec z úžasem zpozoroval, že se bělouš i s ním sklání k lesknoucí se vodní hladině.

Dříve než mohl trhnouti uzlou odletěl Panice běloušovu hlavu z úst a poceným plácnutím padl do vody. Souhlasně lehl si také bělouš do příjemné chladné lázně, a když setník, smoučiv až k vřelému, vstal, viděl čtyři bílé nohy jako signálové tyče, pohybující v vlně. Bělouš se převálil na

International Harvester rozmetadlo na mrvu

NEŽLI PŘI KUPOVÁNÍ ROZMETADLA dáte přednost jednomu před ostatními, musíte mít pro to důvody. Tisíce farmářů, užívajících National rozmetadlo, koupili je s očima otevřenými. Tady podáváme několik důvodů, proč tak vybrali.

Předně reputace International Harvester společnosti zaručuje nejlepší materiál, expertní konstrukci, důkladnou inspekci a nekonečnou službu.

Za druhé, zkoumáním International rozmetadla ukazují několik předností, jež zavedeny následkem nejpřísnějších zkoušek v poli konají. Celý rám vozíků a kola jsou ocelová. Korby jsou dost nízké ku snadnému naházení. Drážky jsou velké, dobře umístěné a snadno se dají odstranit. Zásobní náprava a rozmanitých druhů je hodná pod nákladem poskytuje dobrý tah.

International rozmetadla jsou pevná, příhodná a korektně stavěná pro různé potřeby a práci, jakou mají vydržet. Jsou všech tvarů a velikosti vysoká i nízká, zástěry nekonečné i zvrátě atd. Vyberte si nejvhodnější rozmetadlo pro svoji farmu a opravy si můžete objednat kdykoliv potřeba láže.

Dopíste nám v jakémkoliv řeči o zajímavé ilustrované katalogy. Tam je International rozmetadlo důkladně popsané. Prosdíme je u nejblížešeho obchodníka. Neznáte-li žádného, my vám povíme, kde je můžete vidět.

International Harvester Company of America (Incorporated) CHICAGO USA Champion Deering McCormick Milwaukee Osborne Plano

žádu a házeje hlavou a roztrhkuje vodu a bahno kolem sebe, převaloval se s požitkem se strany na stranu. S vršku běželo několik důstojníků na pomoc kamarádů a mužstvo šesté setniny také se vyzehopilo a spěchalo s tamborem v čele na místo neštěstí.

Trojanskému koni se z lázně nechtělo, válel se v potoku, zvířil bahno jeho mléčného dna, a s rozkoší hrocha užíval chladné koupele. Tambor dlouho se nemohl k němu přiblížit, ohrožován jeho dlouhými nohama, až se mu konečně přece podařilo zmoeniti se uzdy a pohnouti bělouše, aby vstal.

Však nebyl to již bělouš, jenž vylézal z potoku, husté bahno na dně zbarvilo jeho světlou srst, že se podobal temnému hnědému s bílými nohama.

Ovšem, jezdce také se valně nelíbil od svého oře. Jeho světlý stejnojmenný straně, jež přišla do styku s bahnatým dnem potoka, byl také hnědý a vysoké jezdecké boty byly pokryty vrstvou pomalu již sehnoucího bláta.

Kritika evičení, tomto příhodou přerušena, netrvala dlouho a generál odejel, rozloučiv se tentokrát dosti milostivě s plukovníkem a nevytknouv ani šesté setnině žádné chyby.

"Doufám, pane setníku," řekl na odchodu k Paniceovi, "že nevsednete již na koně, na němž vám stále hrozí nebezpečí utonutí."

Plukovník po odchodu brigádníka zavolał si Panice stranou a řekl mu důrazně:

"Zaopatřte si jiného koně, pane setníku. Pan generál mi sdělil důvěrně, že si vašeho bělouše nepřeje ve své brigádě viděti. Řiďte se tudíž mou dobře míněnou radou, dokud se nepřezá generálova vztahuje jen na koně."

Panice se v duchu zlobil. Co mají stále s jeho koněm, hrněl si do kafru, kráčejíc před setninou pěšky k ležení. Právě dnes, když bělouš dokázal, že má ještě na zyt temperamentu!

Doma vzal si setníka ještě dohráček major stranou. "Poslouchej, Panice," řekl mu důvěrně, "můj rozum. Stýlel jsi dnes, co tě čeká, budeš-li ještě dále jezdit na svém trojanském valachu. — Buď seznal vax, neb se utopil, a nebo odklusal předčasně do pensie. Tuť vol!"

Druhého dne byl odpočinek a setník Panice měl čas přemýšlet i dno mu valše. Konecvali na čelo koně teď, když se svým stářím, hubením ta dotáhl až na šestnáctý rok služeb, se mu zechálo a zdálo se mu to také velmi nevděkem vůči věrnému zvířeti, jež tak dlouhá léta snášelo s ním tak mnohá nepřijemnosti vojenské služby.

Vážil si příliš jeho věrných služeb, než aby se mu k stáru takto odměnil. Velkou parádu ovšem již nedělal, však ani on sám již není tím figurantem, jakým býval, a major, plukovník i generál jen ať se na sebe podívají, jestli by se ještě dčvátám zalíbili!

"Stárneme, pánové," připomenul jim Panice v duchu. "Je po parádě!" A setník Panice volil pensii. Napsal čistě žádost o přeložení do výslužby a následujícího dne ráno vsedl naposledy na trojanského koně, jehož tambor včera s velkou námahou zbarvil stop jeho poslední lázně.

"Panice, zbláznil jsi se?" přivítal ho major, spatřiv setníka veselého a růžového blížiti se k setnině na jeho nohatém bělouši. "Vždyť je dnes první brigádní evičení, generál bude zůřit! Kam to jedeš?"

"Do pensie, pane majore!" řekl Panice vesele a podal majorovi připravenou žádost.

To byla poslední služební vyjížďka trojanského koně, jenž se pak ještě rok těšil zaslouženému odpočinku, ošetřován a laskán svým vděčným pánem.

Kýchání

jest prvním znamením blížícího se nasydnutí, jež se právě začíná usazovati ve vašem těle. Proto hleďte zastaviti nastuzení hned při prvním kýchnutí. Vezměte Severovy Tabletky proti nastuzení a chřipce (Severa's Cold and Grip Tablets) dle návodu a seznáte, jak rychle účinky jejich budou k poznání a jak nastuzení bude ustupovati, Severovy Tabletky proti nastuzení a chřipce jsou na prodej všude v lékárnách za 20 centů krabice. Nejsou-li u vašeho lékárníka, pište přímo na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. Adv.

Severa's Cold and Grip Tablets

SAMOŽITNA CERT HORKE VINO

Každý jest spokojen s naší SAMOŽITNOU

Chutnaje si svého na zdraví. 1 galon \$2.00 vyplacen.

Značka český "CERT" šumivého líkeru

1 kvarty \$1.00 vyplacen.

Léčivé hořké víno

Severa's Wine

MODNÍ SVĚT.

9834. — Dámská blůza. Strih v sedmi velikostech: 32, 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palců přes prsa. Vyžaduje 2 1/4 yardů 44-palcové látky na velikost 36 palců.

9833. — Dámský šat pro domov. Strih ve třech velikostech. Pro malé, prostřední a velké. Vyžaduje 5 1/2 yardů 44-palcové látky pro prostřední velikost.

9737. — Dívčí noční šat. Strih v pěti velikostech: 4, 6, 8, 10 a 12 roků. Potřeba 4 yardů 36-palcové látky na velikost 8 let

9741. — Dívčí 'rompers'. Strih ve čtyřech velikostech: 1, 2 a 3 roky. Jest zapotřebí 2 1/4 yardů 36-palcové látky pro velikost na 3 roky.